



Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XV, NR.7(184)/2012

BULETIN DE INFORMAȚII

IULIE 2012

Taina Cununii - Divorțul - Participarea la Sfânta Euharistie

Dumnezeu este dragoste, ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul (I Ioan 4, 8), pentru că este comuniune de Persoane. Dragostea nu se poate manifesta decât în comuniunea persoanelor. După interpretarea Părinților Bisericii a locului despre facerea omului (cf. Facere 1, 26-27), Dumnezeu l-a creat pe om după „chipul” Său în vederea „asemănării” cu Sine. Chipul lui Dumnezeu în om constă tocmai în capacitatea sa de a primi și de a manifesta pe plan creat iubirea și comuniunea dintre Persoanele divine. Dacă omul trăiește potrivit naturii sale în comuniune cu Dumnezeu și cu semenii săi, el ajunge la desăvârșire sau la „asemănarea cu Dumnezeu”. Familia este locul prin excelență în care se trăiește iubirea lui Dumnezeu. De aceea familia este o icoană a Sfintei Treimi. Sfatul treimic: „Nu este bine să fie omul singur; să-i facem ajutor potrivit pentru el” (Facere 2, 18), subliniază realitatea fundamentală a omului care nu se poate împlini de unul singur, ci numai în relația cu semenul său. Astfel în familie, bărbatul se împlinește prin femeie și femeia prin bărbat. Iar copiii desăvârșesc împlinirea celor doi părinți. Tot astfel și în societate, nimeni nu se poate realiza de unul singur, ci numai în comuniunea și cu ajutorul celorlalți. Lipsa comuniunii îl desfigurează pe om creat tocmai pentru comuniune. De aici apar toate suferințele din lume.

Prima poruncă dată de Dumnezeu oamenilor a fost aceea de a fi rodnici, de a se înmulți, de a umple pământul și de a-l stăpâni. (cf. Facere 1, 28). Rodnicia și înmulțirea sunt rezultatul dragostei care unește bărbatul și femeia făcând din ei un singur trup (cf. Facere 2, 24). Astfel dragostea nu închide pe cei doi în sine, degradându-se în egoism și iubire de trup, ci îi face părtași actului creator al lui Dumnezeu prin nașterea de prunci. Din cele două texte biblice: „să-i facem ajutor potrivit pentru el” și „creșteți și vă

înmulțiți”, înțelegem că scopul primordial al familiei este ajutorarea reciprocă și nașterea de copii pentru perpetuarea neamului omenesc. În tot Vechiul Testament, familia este privită ca o instituție sfântă, apărută de legile divine date de Dumnezeu prin Moise, legislatorul poporului ales. Monogamia și indestructibilitatea familiei au devenit cu timpul norme de conviețuire socială. În Vechiul Testament, desfrâu, homosexualitatea, împiedicarea nașterii de prunci și alte păcate care slăbesc sau distrug familia sunt pedepsite fără milă.



1. Taina Cununii

Lecturile biblice prevăzute de ritualul ortodox al Tainei Cununii sunt din epistola către Efeseni a Sf. Apostol Pavel cap. 5, 20-33 și din Evanghelia după Ioan cap. 2, 1-11. În spiritul profețiilor Vechiului Testament despre alianța conjugală dintre Dumnezeu și poporul Său Israel (cf. Osea 1-3, etc.), Apostolul Pavel fondează legătura conjugală dintre bărbat și femeie pe legătura dintre Hristos și Biserică. Așa precum Hristos a iubit Biserica, trupul Său și S-a dat pe Sine pentru ea, tot astfel și bărbații trebuie să-și iubească pe femeile lor, ca pe înseși trupurile lor. Căci potrivit referatului biblic despre crearea femeii, aceasta apare ca trupul propriu al bărbatului, ca un altul el însuși, ca un „alter ego”. Căsătoria se află deci în ini-

ma misterului creștin și are ca vocație să reflecte unirea dintre Hristos și Biserică. Aceeași idee este simbolizată și în pericopa nunții din Cana Galileii, unde Domnul face prima minune. Prefacerea apei în vin indică trecerea de la Vechiul la Noul Testament, transformarea nunții în Taină care-i ridică pe cei doi deasupra propriei lor naturi, împărțându-le harul viețuirii nu după trup, ci după duh (cf. Romani 8, 4). „Taina aceasta este mare; iar eu zic în Hristos și în Biserică” (Efeseni 5, 32).

În societatea noastră descreștinată se întâmplă adeseori ca Taina Cununii să fie redusă la ritualul ei, fără să se conștientizeze faptul că harul primit prin rugăciunea Bisericii presupune colaborarea cu el pe tot parcursul vieții. În ritualul Cununii, preotul se roagă ca Dumnezeu să dăruiască mirilor „viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci...” (Rugăciunea întâia). De asemenea Biserica se roagă: „Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni...” (Rugăciunea a doua). Iar mai departe: „...Păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale” (Rugăciunea a treia). În același ritual al Cununii, mirii făgăduiesc cu mâna pe Sfânta Evangheliie și Sfânta Cruce că vor păzi legătura dragostei și a unirii dintre ei până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită și că nu se vor abate de la datoriile lor, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

În cuvântul de învățătură pe care îl adresează mirilor, preotul este dator să arate că binecuvântarea lui Dumnezeu invocată prin rugăciunile Tainei Cununii îi însoțește în viață numai în măsura în

care ei colaborează cu harul primit și se străduiesc să respecte făgăduințele făcute. Nu ne ține Dumnezeu în pace și înțelegere decât în măsura în care și noi căutăm pacea și înțelegerea, renunțând la pretențiile noastre. Nunta nu poate fi cinstită și patul neîntinat dacă mirii nu se străduiesc, prin rugăciune și înfrânare, să trăiască după voia lui Dumnezeu, „respectând hotarele firii”, adică neîngăduindu-și orice în viața intimă. Nu ne vom bucura de darul de prunci buni dacă nu știm cum să-i aducem pe lume și cum să ne îngrijim de educația lor încă de când s-au zămislit în pânțele și până la șapte ani când se formează caracterul omului, ca și după aceea.

Cred că lipsa cea mai mare a noastră, a creștinilor de astăzi, este aceea că așteptăm ca harul primit prin Botez, prin Euharistie, prin Cununie și prin celelalte Taine și rugăciuni ale Bisericii să lucreze și să rodească în viața noastră de la sine, fără participarea noastră prin credință, rugăciune, asceză și împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Uităm că nu putem fi cu adevărat creștini decât în măsura în care punem în lucrare harul botezului și trăim potrivit făgăduințelor făcute la botez. La botez am făgăduit că ne „lepădăm de satana și de toate lucrurile lui și de toți slujitorii lui și de toată slujirea lui și de toată trufia lui” și că ne „unim cu Hristos” Cel smerit și ascultător până la moarte (vezi Slujba Botezului). Tot astfel, nu putem forma o familie creștină numai prin primirea Tainei Cununii, ci devenim neîncet o familie unită prin dragoste, dacă viețuim după voia lui Dumnezeu, împlinind poruncile Lui. Harul nu lucrează fără colaborarea noastră (cf. I Corinteni 3, 9) tocmai pentru că Dumnezeu respectă libertatea pe care ne-a dat-o prin creație. Fiind o prezență delicată, respectuoasă față de libertatea umană, harul se retrage în adâncurile ființei și suferă până când îl chemăm din nou prin rugăciune, oferindu-i neputința noastră și silindu-ne să creștem în dragoste, în smerenie și în răbdare.

Fără îndoială că una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă lumea creștină de astăzi este natalitatea extrem de scăzută care pune în pericol supraviețuirea însăși a creștinilor. Planning-ul familial (limitarea nașterilor) sau chiar refuzul total de a avea copii, pus pe seama așa-zisei libertăți a femeii (și soțului), violentează natura însăși a omului care nu rămâne fără consecințe asupra sănătății lui, trupești și sufletești, ca

și asupra societății care îmbătrânește tot mai mult, îndreptându-se spre dispariție. Deși Biserica Ortodoxă are în principiu aceeași doctrină despre familie ca și Biserica Catolică, ea nu tratează totuși problemele care țin de viața conjugală din punct de vedere juridic sau prin enciclici, ci lasă la latitudinea duhovnicului rezolvarea fiecărui caz în parte. Pentru ortodocși, duhovnicul și familia, asistați de Duhul Sfânt, i-au împreună deciziile importante care țin de viața cuplului. Cu condiția ca soții să ceară sfatul duhovnicului. Totuși trebuie să recunoaștem cu durere că rata avorturilor în țările tradițional ortodoxe este mai mare decât în alte țări, iar natalitatea nu este superioară. Astăzi legile civile nu mai apără valorile familiei tradiționale. Tocmai de aceea asistăm la degradarea fără precedent a familiei care generează atâtea suferințe în sufletele părinților și ale copiilor, ca și în societate. Căci înmulțirea păcatelor atrage după sine înmulțirea suferințelor.

2. Divorțul

Divorțul este cea mai mare dramă pe care o poate suferi o familie. El dă naștere în continuare la alte nenumărate suferințe. Biserica Ortodoxă afirmă cu tărie unicitatea Căsătoriei, respectiv a Tainei Cununii. „Ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul s-ă nu despartă”, zice Domnul (Matei 10, 19). Mântuitorul spune de asemenea că: „Oricine va lăsa pe femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare, o face să săvârșească adulter, și cine va lua pe cea lăsată săvârșește adulter” (Matei 5, 32). Totuși prin pogorământ (iconomie) față de norma strictă (acrivie), Biserica admite, pe motiv de adulter, a doua căsătorie, care însă nu mai este privită ca Taină, ci ca o binecuvântare pentru ca cei recăsătoriți să nu trăiască în desfrânare. Desigur există și divorțuri care nu se produc datorită infidelității conjugale. Biserica asimilează aceste cazuri adulterului care rupe legătura dragostei între soți. Oricum Biserica constată cu durere că prin divorț legătura dragostei care i-a unit pe soți a dispărut și oferă o nouă șansă celor ce se recăsătoresc ca, prin pocăință și reînnoirea dragostei, să trăiască mai departe în obștea celor credincioși.

Slujba celei de a doua căsătorii are un caracter profund penitențial: „... cheamă-i pe dânșii la pocăință, dându-le lor iertare de greșale, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor...” „... pentru că

neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupeză, vin împreună la primirea nunții a doua” (vezi ritualul Slujbei la a doua nuntă). În vechime, Biserica avea un organ propriu de judecată a cazurilor de divorț. Astăzi, ea admite divorțul pronunțat de instanțele civile. Totuși preotul nu poate săvârși slujba celei de a doua nunți decât cu binecuvântarea episcopului și după supunerea la un canon de pocăință a celor divorțați. Taina Cununii fiind indisolubilă, episcopul însuși n-o poate „dezlega”. El dă binecuvântare celor ce se recăsătoresc, pe baza pocăinței lor, pentru „a doua cununie”, care însă nu înseamnă repetarea Tainei Cununii. Această atitudine a Bisericii Ortodoxe de a binecuvânta a doua căsătorie ține seamă de neputința omenească și vine întru întâmpinarea dorinței celor ce se recăsătoresc de a participa deplin la viața Bisericii, prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului.

3. Participarea la Sfânta Euharistie

Participarea la Liturgia euharistică și împărtășirea cu Sfintele Taine ale lui Hristos, adică cu „sfântul Lui trup și scumpul Lui sânge” este semnul deplinei integrări în viața Bisericii. Biserica se identifică cu Euharistia și Euharistia cu Biserica, în sensul că și una și cealaltă sunt „trupul lui Hristos”. Biserica, sub aspectul ei văzut de comunitate a credincioșilor, săvârșește Euharistia (Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie), iar Euharistia, prin împărtășirea credincioșilor cu trupul și sângele Domnului, îi transformă pe aceștia în Biserică, sub aspectul ei nevăzut, adică în trupul lui Hristos. Căci „Biserica este trupul lui Hristos” (cf. Efeseni 1, 22-23; 5, 23). Credincioșii devin astfel Biserica lui Hristos, mădulare vii ale trupului Său. „Voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare (fiecare) în parte” (I Corinteni 12, 27). Condiția pentru a participa la Euharistie și de a primi trupul și sângele Domnului este de a fi membru deplin al Bisericii, adică de a trăi în starea de har primită la botez. Prin păcatele grave sau de moarte (cf. I Ioan 5, 17) cum sunt: crima (inclusiv avortul), ura, desfrâul sau adulterul, nedreptățirea semenilor sau asuprirea lor, ca și prin alte patimi și vicii, creștinul cade din starea de har și este robit de puterea celui rău. Recâștigarea stării de har se face prin pocăință care constă în regretul pentru păcatele săvârșite, mărturisirea lor

în Taina Spovedaniei și hotărârea de a nu le mai repeta. Pocăința este însoțită de post și rugăciune ca și de împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Ca și părere de rău pentru păcate, pocăința este o virtute care trebuie să ne însoțească toată viața.

În Biserica Ortodoxă, copiii botezați primesc Sfânta Împărtășanie ca și adulții. Participarea la Liturgia euharistică și împărtășirea tuturor membrilor familiei înseamnă un mare ajutor pentru creșterea lor în dragoste și armonie. Din păcate, în multe din comunitățile noastre, nu se împărtășesc regulat decât copiii. Se întâmplă adeseori ca în vremea adolescenței, aceștia să rupă legătura cu Biserica sau să nu mai dorească să se împărtășească, urmând exemplul părinților. De aceea părinții trebuie să fie în toate modelele pentru copii.

Mitropolitul Serafim

Überlingen, 16.06.2012, (15-a Bodensee Kirchentag)

CELE 20 DE FERICIRI ale Cuv. Paisie Aghioritul

1. Fericiți sunt cei care au iubit pe Hristos mai mult decât toate ale lumii și trăiesc departe de lume și aproape de Dumnezeu împărtășindu-se de bucurii paradisiace încă de pe pământ.

2. Fericiți sunt cei care au izbutit să trăiască ascunși și dobândind virtuți mari, n-au dobândit nici măcar o faimă mică.

3. Fericiți sunt cei care au izbutit să facă pe nebunii pentru Hristos păzindu-și în felul acesta bogăția lor duhovnicească.

4. Fericiți sunt cei care nu propovăduiesc Evanghelia prin cuvinte, ci o trăiesc și o propovăduiesc prin tăcerea lor, prin harul lui Dumnezeu, care îi trădează.

5. Fericiți sunt cei care se bucură când sunt clevetiți pe nedrept, iar nu atunci când sunt lăudați pe drept pentru viața lor virtuoză. Acesta este semnul sfințeniei și nu nevoința seacă a faptelor trupești și numărul mare al nevoințelor, care, atunci când nu se fac cu smerenie și cu scopul de a omorî pe omul cel vechi, creează numai simțăminte false.

6. Fericiți sunt cei care preferă să fie nedreptățiți decât să nedreptățească și primesc netulburați și în tăcere

nedreptățile, arătând cu fapta că ei cred "întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul" și de Acesta așteaptă să fie îndreptățiți, iar nu de oameni, în felul acesta izbăvinduse de deșertăciune.

7. Fericiți sunt cei care fie s-au născut bețegi, fie s-au făcut din neatenția lor, dar nu murmură, ci slavoslovesc pe Dumnezeu. Aceștia vor avea locul cel mai bun în rai împreună cu mărturisitorii și mucenicii, care pentru dragostea lui Hristos și-au dat mâinile și picioarele lor spre tăiere, iar acum, în rai, neîncetat sărută cu evlavie picioarele și mâinile lui Hristos.

8. Fericiți sunt cei care s-au născut urâți și sunt disprețuiți aici, pe pământ, deoarece acestora, dacă slavoslovesc pe Dumnezeu și nu cârtesc, li se păstrează locul cel mai frumos din rai.

9. Fericele sunt văduvele care au purtat haine negre în această viață, fie și fără voie și au trăit o viață duhovnicească albă slavoslovind pe Dumnezeu fără să murmure, iar nu cele care poartă haine pestrițe și duc o viață pestriță.

10. Fericiți și de trei ori fericiți sunt orfanii care au fost lipsiți de afecțiunea părinților lor, deoarece unii ca aceștia au izbutit să-și facă pe Dumnezeu tată încă din această viață, având în același timp depusă în casieria lui Dumnezeu afecțiunea părinților lor, de care s-au lipsit și care crește cu dobândă.

11. Fericiți sunt părinții care nu folosesc cuvântul "nu" pentru copiii lor, ci îi înfrânează de la rău prin viața lor sfântă, pe care copiii o imită și, bucuroși, urmează lui Hristos cu noblețe duhovnicească.

12. Fericiți sunt copiii care s-au născut sfinți "din pântecele maicii lor", dar mai fericiți sunt aceia care s-au născut cu tot felul de patimi moștenite, însă s-au nevoit cu sudori și le-au dăzrădăcinat dobândind Împărăția lui Dumnezeu "întru sudoarea fetii" lor.

Clipe de înălțare sufletească la Bodensee-Germania

Zilele de 15-17 iunie au fost pentru Parohia Ortodoxă Română din Konstanz, zile binecuvântate de Dumnezeu cu soare, dar și cu evenimente înălțătoare la care a participat și IPS Părinte Mitropolit Serafim. Primul eveniment important a

avut loc pe 15 iunie, orele 16.00, în sala istorică a primăriei din Konstanz, prin decernarea celei mai înalte distincții oferite de către președintele statului german - "Bundes Verdienstkreuzes am Bande", doamnei Edith Heidel, credincioasă a parohiei noastre. La eveniment au participat personalități și oameni politici ai urbei. Bucuria noastră, dar mai ales a doamnei Heidel, a fost prezența IPS Părinte Mitropolit Serafim care, la cererea sărbătoritei, a binecuvântat-o în fața celor prezenți, înainte de a-și începe cuvântul de mulțumire. Momentul binecuvântării a fost de o mare încărcătură emoțională pentru toți cei prezenți care au apreciat gestul și credința Doamnei Heidel.

Domnia Sa s-a născut în Brașov într-o zi de august, acum 62 de ani. La numai 27 ani a emigrat împreună cu soțul în Germania. În 1979, s-a stabilit în orașul Konstanz, unde si-a desfășurat activitatea în mai multe unități (AEG, Sparkasse-Konstanz), iar în ultimii 15 ani la conducerea căminului de bătrâni St. Marienhaus-Konstanz.

De peste 30 este angajată în diferite activități sociale și bisericești. După cum a menționat ministrul Peter Friedrich în "Laudatio", activitatea Doamnei Heidel s-a desfășurat în patru etape. Prima etapă a fost în "Rumänien-Hilfe"(1987) organizație coordonată de CDU-Konstanz, cu scopul susținerii familiilor în dificultate din România. După 1989 a fost făcut primul transport umanitar din Konstanz spre România .

A doua etapă a început în 1996 împreună cu Asociația femeilor din CDU-Konstanz prin susținerea asociației "Agape e.v", care se ocupă de copiii străzii și de oameni cu dizabilități fizice și psihice. A treia etapă se concretizează prin munca de voluntariat la Deutsche Roten Kreuz-Konstanz. A patra etapă începe în 2003, când a devenit membră activă a parohiei noastre, ocupând funcția de episcop și de consilier ecumenic în Consiliul parohial. Doamna Edith Heidel este o foarte bună creștină iubitoare de Hristos fiind nelipsită de la slujbele Bisericii.

Seara zilei de 15 iunie a continuat, în orașul Überlingen am Bodensee, prin conferința teoloagei Margot Käßmann, în prezența a peste 1200 de credincioși, unde IPS Părinte Mitropolit Serafim a luat parte ca invitat.

Următoarea zi, sâmbătă, la orele 9.30 au fost deschise oficial manifestările celui de-al „15. Internationaler Bodensee-Kirchentag-Überlingen”, în prezența a

multor credincioși. IPS Părinte Serafim, a subliniat în discursul ținut importanța iubirii dintre creștini și cum trebuie trăită aceasta în viața cotidiană. În continuare, în Biserica St. Jodok, a avut loc dialogul intercreștin cu privire la „Sf. Taină a Cununiei, divorțul și participarea la Euharistie”. IPS Părinte Serafim a deschis lucrările acestui dialog prin expunerea temei din perspectiva învățaturii ortodoxe. După pauza de prânz, lucrările au continuat prin întrebările puse de cei prezenți în biserică și răspunsurile date de vorbitori.

La ora 18.00 a început slujba Vecerniei ortodoxe în germană, celebrată de ier-

arhul nostru, înconjurat de preotul Nan Alexandru (Feldkirch-Austria) și preotul paroh Ionel Nemeș (Konstanz), cu participarea a peste 150 de credincioși. Răspunsurile la strana au fost date de corul „Sf. Ioan Hrisostom” din Austria.

Duminică, începând cu ora 9.30 s-a oficiat Sfânta Liturghie arhierască în biserica St. Franziskus din Überlingen, de către IPS Părinte Serafim, ajutat de Părintele Diacon Dumitru Dura, secretarul Mitropoliei, preotul Nan Alexandru și preotul paroh Ionel Nemeș. Răspunsurile au fost date de corul parohiei din Konstanz, apreciat cu deosebire de cei prezenți. La Sf. Liturghie au participat aprox. 300 de credincioși, iar cuvântul de învățătură al

Înalt Prea Sfinției Sale, ținut în limba germană, a fost despre: Sfințenie ca desăvârșire a umanului, cu exemple din istoria Bisericii Ortodoxe Române: Sfinții Martiri Brâncoveni, Sf. Ierarh Calinic de la Cernica și mărturisitorii din temnițele comuniste.

Zilele petrecute alături de IPS Părinte Mitropolit Serafim au însemnat pentru credincioșii români din zonă o întărire duhovnicească, iar pentru ceilalți creștini care l-au ascultat sau cu care a purtat dialog un prilej binecuvântat de a cunoaște valorile unei Ortodoxii, vii, deschise și fără complexe.

Preot Ionel Nemeș

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Dortmund (Pr. Ispas Ruja). Botează pe prunca Anastasia, fiica Părintelui Ispas.

3 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (Pr. Iosif Rădulescu). la parte la agapă.

4 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg

6 iunie - conduce cercul biblic de la Centrul eparhial.

8 iunie - săvârșește la Nürnberg Taina Sf. Maslu iar noaptea Privegherea cu Sf. Liturghie.

10 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. În cadrul Sf. Liturghii hirotonește pe Diaconul Mihail Baku întru preot. Botează pe pruncul Rafael, fiul Părintelui Mihai.

15 iunie - participă la Primăria din Konstanz la ceremonia de decernare a distincției „Bundes Verdinstkreuzes am Bande” oferită de Președintele Germaniei Doamnei Edit Heidel, credincioasă a parohiei noastre din acest oraș.

16 iunie - ține un referat despre „Taina Căsătoriei, Divorț și Împărtășanie” la Überlingen (Bodensee).

17 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Überlingen.

21 iunie - primește un grup de 30 de pastori evanghelici în frunte cu Dr. Jürgen Henkel cărora le prezintă Spiritualitatea ortodoxă ca pregătire pentru o apropiată vizită în România.

22 iunie - săvârșește Sf. Taină a Maslului și predică la Hamburg (Protos. Calinic Vintilă).

23 iunie - săvârșește Vecernia cu Litie și predică la Hamburg.

24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul - slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg în sobor mare de preoți și diaconi, cu prilejul hramului. Hirotonește întru diacon

pe teologul Vlad Cristian Manolache. Participă la agapă.

29 iunie - Sf. Ap. Petru și Pavel - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

30 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Ulm (paroh: P.C.Pr. Florin Chelemen) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

3 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Ingolstadt (Pr. Adrian Vasilache) cu ocazia împlinirii a zece ani de existență a parohiei; participă la agapă.

4 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

9 iunie - face o ieșire recreativă împreună cu mai multe familii și copii în parcul Nymphenburg; conduce ora de religie cu copiii.

10 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Waldkraiburg (Pr. Ioan Turcu), cu prilejul hramului.

11 iunie - primește la Centrul Bisericesc pe P.C. Pr. Dr. Nicolae Gilla împreună cu preoteasa Adina.

12 iunie - participă la cea de-a patra seară informativă din Aubing; P.C. Pr. Dr. Mircea Basarab a prezentat relațiile ecumenice ale BOR și a răspuns la întrebările participanților.

14 iunie - participă la conferința Prof. Christos Yanaras: „Europa timpului nostru: Criza unui mod de viață”.

17 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica St. Nikolai. Seara, săvârșește Vecernia în biserica St. Quirin din Aubing cu participarea corului Mănăstirii din Niederaltaich.

19 iunie - participă în Biserica St. Lukas din Aubing la dezbaterea Dr. Günter Beckstein și Prof. Dr. Hans Maier pe tema: „Rolul laicilor în Biserică”.

20 iunie - în biserica St. Michel din Lochhausen, prezintă cu ajutorul imaginilor:

„Mănăstirile ortodoxe românești – întrupare și expresie a creștinismului românesc”.

22 iunie - participă la Vecernia din biserica St. Lukas din Aubing, unde prezintă proiectul viitoarei biserici și reședințe episcopale. A cântat și corul parohiei „Nașterea Domnului” din München.

24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul - slujește Sf. Liturghie și predică la Leipzig (Pr. Ioan Forga); participă la agapă. După amiază, ia parte, la Halle, la investirea Dr. Johann Schneider ca episcop al regiunii Halle-Wittenberg.

25 iunie - participă la festivitatea de decernare a Premiului Cultural Eleno-Bavarez 2012 al Mitropoliei Grecești Primarului general al orașului München, Christian Ude.

29 iunie - Sf. Apostoli Petru și Pavel - slujește Sf. Liturghie și predică în Capela Sf. Siluan.

.....
: „La simțire duhovnicească ajunge numai :
: cel care face voia lui Dumnezeu. :
: Trebuie să ajungem de la gândirea de :
: Dumnezeu la simțirea lui Dumnezeu. :
: Una este vorba și alta este fapta. :
: Mai mult să faci cu fapta decât să vor- :
: bestii cu cuvântul. Că lumea este plină :
: de vorbe, dar putini sunt aceia care pun :
: poruncile lui Dumnezeu în practică.” :
:

Părintele Paisie

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00